

18 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Λεοντίου μάρτυρος. Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὀσίου τοῦ Ἀργείου.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμφάντων πατέρων, σύναξις πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίων, πάντων τῶν ἐν Πάτμῳ ἁγίων, πάντων τῶν ἐν Λέσβῳ ἁγίων, τῶν ἐν τῇ Σκίτη Βερόοιας ἁγίων, ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ἄρτης Θεοδώρας, καὶ ἐν Χίῳ σύναξις τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς καλουμένης Ἀρβανιτίσσης.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα ^Δ α νε ε σ της τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε ^π

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε ^Δ συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ^Δ ε δει χ της πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων ^Δ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κϛ
 ϛ σου ου ου ου ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀΐστιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος 4/9 Κε - θ

Τὸν ταφὸν σου Σωτῆρ ἡσάρα τιώται τῆρ ὄντες νε
κροίτη ἀστράπη του ὀφθέντος Ἀγγελοῦ
γενόντο κηρύττοντος Γυναιξίτην ἀ
ναάστασιν Σεδοξάαζομένον τῆσ φθορᾶσ
καθαίρετήσ σου προσπιίπτοντων ἀναστα
ντίεκταφκαίμωνω Θεωῶν ἡμῶν

Δόξα.

Σταυρωσῆλωθεῖς ἐκούσῶσ οἰκτιρῶν ἐν
μνημάτι τεθεῖσ ὡσ θνητὸσ ζωοδοτάτο
κράτος σου νεετριψᾶσ δυνατέτωθα
ναάτωσ σου σε γὰρ ἐεφριξάνοι πύλωροι
οἰ του Ἀδου σου σὺν ἡγείρας τῶσ ἀπαιώ
νος θανόντας ὡσ μόνος φιλανθρωπὸσ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σου Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες

Παρ θε νον αλ η θως και με τα το κον φα νει σαν
 οι πο θω κα τα φε ευ γον τες προς την σην α γα
 θο ο τη τα σε γαρ ε ε χο μεν α μα ρτω λοι
 προ στα σι αν σε κε κτη η με θα εν πει ρα σμοις
 σω τη ρι αντην μο νην Πα να μω μον

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος 4 Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πε λθου
 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος
 και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε
 ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυ ρου

Δόξα.

Ε τω Σταυρω προσηλωθεις η ζωη των απαν
των και εν νεκροις λογισθεις ο αθανατος Κυριος
ανεστης τριημερος Σωτηρ και ηγειρας Αδαμ
εκ της φθορας δια του το αιδυναμειστωνου ρα
νων εβοων σοι ζωοδοτα δοξα τοις σοις πα
θημασι Χριστε δοξα τη Αναστασει σου
ξατη συγκαταβασει σου μο νεφιλα ανθρωω πε

Και νυν. Θεοτοκίον.

Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ♯ Κε - ς

Μ αρια το σεπτον του Δεσποτου δοχει ον
ναστησον ημας πεπτωκοτας εις χαος
νης απογνωσεως και πταισματος και
θλιψεων συγαρπεεφυκασαμαρτων σωτη
ρια και βοηθεια και κραταια προστασια
και σωζεις τους δουλους σου

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ⁹

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τ⁹ θα να α
 τ⁹ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ⁹
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα⁹

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ⁹

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι⁹ ω μα θη
 τρι αι κιο να τε⁹ ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
 γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις⁹ ι δε τε υ
 μεις τον τα α φον και η σθητε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε
 ξα νε ε στη τ⁹ μνη μα α τος⁹

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θη σαι προς το μνη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{χ u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθε ε ε ντα τθ θα να
τθ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω το ον Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δθ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως

τοιους δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κιρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^υ₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^υ₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^υ₉ ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ^υ₉ ο Σω τη η η ροι ε ξα νε ε ε στη η τξ

μνη η η μα α α τος ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

Λ ι ι α αν προ ω ω ι ^υ₉ μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ^υ₂₂ προς το μνη η μα α

σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ^υ₉ αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ^υ₉ θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θσ σ σ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θεε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ

σϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πως

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι ι α A
λλη λσ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι ι α A
λλη λσ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α΄.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παραδείσον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος 4 Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω

T οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω **π** δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α **π**

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων **Δ** α
ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε **π**

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρουρησον **Δ** μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας **π**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευμα
συ γχαι ρει η καρ δι α

Επι οικον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ
σφε ρειν μονα ς γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ
ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σο μαιεν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σο μαιεν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

Σω τη ρι ω πα ρη σι α α σο μαι εν αυ τω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ

ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς συνέληφθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετῆ μητρὸς

I δού γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσαστά ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

I δὲ γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσαστά ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσας μοι οἰοῖται ὁ ἄχορός.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦντα χ ς

Pάντι ἐμὲ σὺ σὺ πῶ καὶ καθάρισθη ἡ σωμαί πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκούτι ἐμοὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλι ασονται ο στεα τε τα πεινω με

να

Aποσρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγ κατοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλι ασιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φσ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

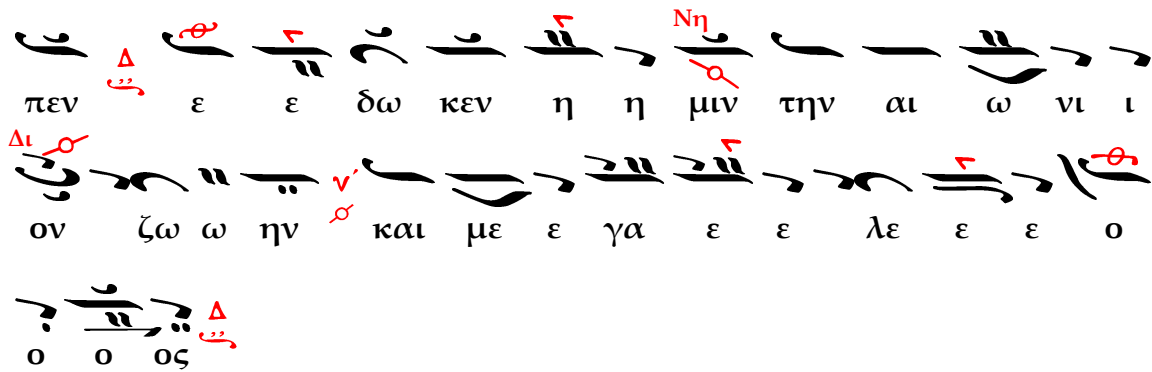
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

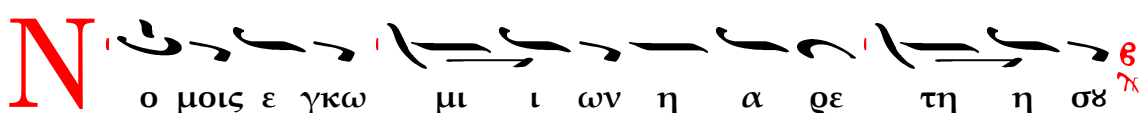
Καὶ τοῦ ἁγίου ὁ παρών, οὔ ἡ ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἄσομαί σοι Κύριε. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ἔχ υ πο πιπτει του Χρι στῶ θε ρα πον Λε ον τι ι

ε αυ τος γαρ σοι ε γκω μι ον και ολ βος α να φαι

ρε τος

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ι ε με νος μα α καρτων υ περ φυ υ σιν

την α κη λι δω τον ψυ χην παρ θε νω τω σω μα α

τι κο σμη σας προς την α νοδον ευ στα λη η κα τε

σκευ α σας

Δόξα.

Κ ρα τος α πη νε ε γκω κα τα της πλα α νης

τη εις τῶς Μαρτυρας τι μη γε ραι ρων ο σι ως

α οι δι με Λε ον τι ε τον α ει ει σοι πο θῶ με

νον

Καὶ νῦν. *Θεοτοχίον.*

ΙΙ ως σε μα κα ρι ι σω μεν Θε ο το ο κε

την υ περ τε ραν ὄ ρα νῶ και πα σης της κτι σε ε

ως Γι ο ον γαρ ε γεν νη σας τον πλα σην και Θε

ον ημων

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἄγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ ἀγίου. ᾠδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. ᾠχος Βου

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Η η η θος ευ στα θες και φρο νη η μα χα ριν
τε θε ο θεν κε κτη με νος Λε ον τι ε α
νε δειχ θης της α λη θει ας αθ λη της και Μαρτυς α
 ριςος

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θ ε εσ θε τας ψυ χας τω ζω ντι Θε ω τοις συ στρα
 τι ω ταις α νε φω νεις Λε ον τι ε Βα σι
 λει τε τω αι ω νι ως δι α με νον τι στρα τευ εσ θε

Δόξα.

Ε ε ερ ρει ευ σε βει ασ ρη μα α τα η με λι
 στα γης και φι λο θε ος γλωσ σα σ τοις δε δ
 λουι της α σε βει ασ βλα σφη μιν εν δι ε βαλ λε το

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χ αι αι αι ροις Μη τη ρ α πει ρο γα α με η τον Θε
 ον Λο γον εν γα στρι σ χω ρη σα σα και τε
 κ σα σε σα ρ κω με νον ως Θε ον ο μ και αν θρω πο ο
 ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὡσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας,
 τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἤθλησας· ὅθεν ἐξαφανίσας, τὴν
 αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν,
 πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο,
 τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῆ, πανάχραντε Δέσποινα· ὄλεσον σαῖς

πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφάνισον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου τοῦ ἐξ Αἰγίνης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου καὶ Θεοδούλου, ἐν Τριπόλει τῆς Φοινίκης ἀθλησάντων. (~†70-79)

Στίχ. Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,
Ἄκμων σιδηροῦς πρὸς σφύρας, τὰς αἰκίας.
Ὅγδοάτῃ δεκάτῃ πληγῆσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μεγέθει δὲ σώματος συναυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμῆν, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι, ἀνδρείος φανείς, καὶ πολλάκις τρόπαια στήσας, δόξαν δὲ καὶ σύνεσιν ἔχων, καὶ λογισμὸν ἔμφρονα τῇ στρατηγικῇ στολῇ, καὶ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις ἐδεξιούτο τοὺς πένητας καὶ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης Ἀνδριανός, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβουῶνον, μεθ' ἐτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λαύρω ὁ Ὑπάτιος συσχεθείς, ἀνωθεν ἐνεχθείσης φωνῆς, Ἀγγέλου τε ἐπιφανέντος αὐτῷ, ἤκουσεν· «Εἰ βούλει τῆς νόσου ἀπαλλαγῆσεσθαι, τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου

Θεόν». Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ ὁ Θεόδουλος γέγονε.
Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβοῦνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς
σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον, Λεόντιον ἀγνοῶν, ὅς τις ἐστὶ, παρ' αὐτοῦ
ἐξενίσθη. Ἐπιζητοῦντι δὲ αὐτόν, καὶ λέγοντι κατὰ προσποιήσιν, ὅτι ἐστὶ
φίλος ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν θεῶν, ὁ Ἅγιος εἶπεν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν
ζητούμενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δοῦλον, τοὺς δὲ λεγομένους
θεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Τριβοῦνον καὶ τὸν
Θεόδουλον, προσπεσεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν
Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐξαμένους δὲ τοῦ Ἁγίου ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξ οὐρανοῦ
νεφέλην ὕδατος λέγεται ἐλθεῖν, καὶ φωτίσαι αὐτούς, καὶ λευκὰς ἐνδύσαι
στολάς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους ταραχθέντας, μηνύσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι
Ἀνδριανῷ.

Ὁ δὲ τούτους παραστησάμενος, ἐπεὶ νοθετῶν ἀποστήναι τῆς τοῦ Χριστοῦ
πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι
ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς
ἐκτμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται βάλκλοις·
εἶτα ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχῶν, ἀλλὰ
καταγελάσας αὐτόν, τύπτεται σφοδρῶς. Μετὰ ταῦτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ
ξέεται καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεὶς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα
παρέθετο.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Αἰθερίου τοῦ ἐν
Νικομηδείᾳ. (†300)**

Στίχ. Πολλῶν βασάνων, Αἰθέριε λαμβάνεις

Τὰς ἀνταμείψας ἐν πλάτει τοῦ αἰθέρος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς οὖν, παρέστη Ἐλευσίῳ
τῷ Ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται καὶ λαμπάσι πυρὸς
καταφλέγεται, καὶ τριβόλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίεται
καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὀγκίνους εἰσδέχεται,
καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου
ἐπιστάσιᾳ λυτροῦται, εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δύω ἐν Κύπρῳ μαρτύρων.

Στίχ. Καῦσιν ποδῶν στέξαντες εἰς ὥραν μίαν,

Αἰωνίως χαίρουσι Μάρτυρες δύο.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ
ποιμένου, κειμένου πέραν τοῦ Ἄστεως.**

Στίχ. Ποιμὴν ὑπάρχων νῦν παρέστης Ποιμένι,

Τῷ Ποιμενάρχι ᾧ Λέοντι εὐθύφρον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐράσμου.

Στίχ. Θνήσκων Ἐρασμος, ἠδέως ἔχω λέγει,

Ἐράσμιον γὰρ, ἐστὶ μοι τὸ τεθνάναι.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, πλησίον
τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ ἐν τῷ Φόρῳ.**

Στίχ. Ἀρχιστράτηγε τῶν νοερῶν ταγμάτων,

δέχου, Μιχαήλ, ἡμῶν τὴν ὑμνωδίαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα καὶ ὀκτὼ μαρτύρων.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων αὐταδέλφων μαρτύρων
Μάρκου καὶ Μαρκελλιανοῦ τῶν διακόνων, ἀθλησάντων ἐν Ῥώμῃ**

ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. (~†287)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυριακοῦ καὶ Παύλης, τῶν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ λιβοθολισμῷ τελειωθέντων ἐν Μάλαγα (Málaga) τῆς Ἰσπανίας. (†305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐλπιδίου τοῦ ἐν Γαλατία. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἀμάνδου (Amandus), ἐπισκόπου Βουρδιγάλων (Burdigala, Bordeaux) ἐν Γαλλίᾳ. (~†431)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ἀλένας (Alena) τῆς ἐν Βρυξέλλαις (Brussels) τοῦ Βελγίου. (~†640)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Καλογέρου (Calogerus) τοῦ ἀναχωρητοῦ, ἀσκήσαντος ἐν τῷ Κρονίῳ ὄρει τῆς Σικελίας. (~†486)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ ὁμολογητῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου, Δημητρίου ἀρχιδιακόνου, ἐξορισθέντων ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν Βανδάλων τῆς βορείου Ἀφρικῆς. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φορτουνάτου τοῦ φιλοσόφου, ἐπισκόπου διωχθέντος ἐκ τῆς βορείου Ἰταλίας ὑπὸ τῶν Λομβαρδῶν. (~†569)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ὀσμάννης (Osmanna), μοναχῆς τοῦ κοινοβίου Ἰουάρρης (Jouarre) ἐν Γαλλίᾳ. (~†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γουΐδου (Guy), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Βαούμας (Baume), εἶτα ἐρημίτου πλησίον Φάης ἐν Βέσση (Fay-en-Bresse) τῆς Γαλλίας. (c. 940)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, ἀσκήσαντος ἐν Κοσσυφοπεδίῳ. (†1275)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ Ῥώσου, κανονάρχου ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Ἀηδῶν γλυκὺς κεκοίμηται τῆς Λαύρας,
Ὁ Λεόντιος λέγω, ὁ Κανονάρχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ μυροβλύτου, τοῦ ἐξ Ἄργους τῆς Πελοποννήσου καταγομένου, ἐν δὲ τῇ κατὰ τὸν Ἄθω μονῇ Διονυσίου, ἀσκητικῶς διαπρέψαντος. (†1605)

Στίχ. Τὰ μύρα βλύζειν Λέοντιε ἐκ τάφου
καθαρότητος σῆμά ἐστὶ σῆς ἄκρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου, ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου.

Στίχ. Κοσμήσας Κύπρον λόγοις σοῖς Λέοντιε,

ὕμνεῖς νῦν Θεὸν σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

Ἁγίων συγγραφᾶς, Λεόντιε, βίους,

αὐτῶν ἰσότιμος καὶ σύναυλος πέλεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων Πατέρων.

Στίχ. Ὄρη παρῆλθε πάντα, τοῦ Ἄθω Ὄρος,

Εὐρωπαϊκῆς γῆς, τῇ ἁγιωνυμίᾳ·

Ἦνθησεν ἄνθη ἀνθεοτρεφῆς Ἄθως,

ὄντως νοητά, τοὺς δὲ θείους Πατέρας·

Χορὸν θεοειδῆ τῶν ἐν Ἄθῳ Πατέρων,

Χορὸς γεραίρει τῶν Μοναστῶν τοῦ Ἄθω.

Πληθὺς Ἀθωνιάς, ἀμφὶ θόωκον στήκε Θεοῖο.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἁ'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σ τε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην ^{B8} α νε [♯] ξι ^ι χνι ^ι α ^M ςον ^ι θει ^ι αν ^ι β8 ^ι λην ^ι της ^{B8}

εκ της Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι ν8 ^ι ς ^ι σαρ ^ι κω ^ι σε ^ι ως ^ι σ8 ^ι τ8 ^ι υ ^ι ψι ^{Πα}

στ8 ^M ο ^ι ο ^ι προ ^ι φη ^ι της ^ι Αβ ^ι βα ^ι κ8 ^ι μ ^ι κα ^ι τα ^ι νο ^ι ων ^ι ε ^{Δι}

κ^ραυ^γα ^ι α ^ι ζε ^ι δ8 ^ι ο ^ι ξα ^ι τη ^ι δυ ^ι να ^ι μει ^ι σ8 ^ι Κυ ^ι ρι ^ι ε ^ι

ὠδὴ ε'

E ^ι ξε ^ι στη ^ι τα ^ι συμ ^ι πα ^ι ντα ^ι ε ^ι πι ^ι τη ^ι θει ^ι α

δο ^ι ξη ^ι σ8 ^ι συ ^ι υ ^ι γα ^ι αρ ^ι α ^ι πει ^ι ρο ^ι γα ^ι με ^ι Παρ ^ι θε ^ι ε

νε ^ι ε ^ι ε8 ^ι ς ^ι ης ^ι εν ^ι μη ^ι η ^ι τρα ^ι των ^ι ε ^ι πι ^ι πα ^ι αντων ^{Δι}

θε ^ι ον ^ι και ^ι τε ^ι ε ^ι το ^ι κας ^ι αχ ^ι ρονον ^ι Υι ^ι ον ^ι πα ^ι σι ^{Δι}

τοι ^ι οις ^ι υ ^ι μν8 ^ι σι ^ι σε ^ι σω ^ι τη ^ι ρι ^ι ι ^ι αν ^ι βρα ^ι βευ ^ι ς ^M

σα ^ι

ὠδὴ ς'

T ην ^{Πα} θει ^ι αν ^ι ταυ ^ι την ^ι και ^ι παν ^ι τι ^ι μον ^ι τε ^ι λην ^ι τες ^ι ε ^ι ορ

την ^ι οι ^ι θε ^ι ο ^ι φρονες ^ι της ^ι θε ^ι ο ^ι ο ^ι μη ^ι τορος ^ι δευ ^ι τε ^ι τας ^ι ^{B8}

χει ^ι ρας ^ι κρο ^ι τη ^ι σω ^ι μεν ^ι τον ^ι εξ ^ι αυ ^ι της ^ι τε ^ι χθε ^ι εν

τα ^ι θε ^ι ον ^ι δο ^ι ξα ^ι ζοντες ^ι

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς θεοφρονες παρά τον κτισθῆς ἀλλὰ πύρος ἀπειλήν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῶν ἡμετέρων Κυρίου καὶ Θεοῦ εὐλογητοῦ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ κοίτῃ νωτὸ τοκοῦς Θεοτοκῆς σωσατο τὸ τέμεν τυπῆς νυν δεε νεργῆς με ἐνοστήν οἰκῆς μενῆς ἀπασαν ἀγειρεῖ ψαλλῆσαν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τα ἐργα καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον εχ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 εχ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει ν8 ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β΄.

Ἦχος Δι-Θ

Τον λιθον θεεωρηησαι απο
κεκυλισμενον αι Μυροφοροι
εεχαιρον ειδον γαρ νεεανιισκον κα
θημενον εν τω τααφω και αυτος ταυταις εε
φη ιδε Χριστος εγηγηται ειπα
τε συντω Πεετρω τοις Μαθηται αι αι αι αι
εν τω ορει φθασατε Γααλιλαι αι αι
εκει υμι ν οφθη ησεται ως προοειπε
εντοις φιλιλοις'

Θεοτοχίον.

Αγγελος μεενεκοομισε τη Πααρ
θενωτοχαι αι ρε προσης Χριστεεσυληηψε
ως Αγγελος δε τον λιθον εκυλισεσθ
στααφθαντιιλυπηης ομεεν γαρ χα
ρας αφρααστα συμβολα οδεαντιιθα

να α τ ε σε χο ρη γο ο ο ο ον της ζω ης
 κη ρυτ των και με ε γαλυ υ νων και λε γων τη
 ην α να α στα σιν γυ ναι αι ξι και αι τοις μν υ
 σταις

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τϛ

μου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τϛ

ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταρ γη η σας και α να στας ε εκτων νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τϛ

ο τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α ²² υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε ⁹

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αὐτὸν ^χ
εν ⁹

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα ⁹

Tην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ⁹ ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου ²² και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ⁹ ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον ⁹ α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον ⁹ Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ⁹

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αινείτε αὐτὸν ^χ
⁹

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω ⁹

Oτε προ ση λω θης τω ξυ λω ω του στα αυ ρου ⁹

το τε ε ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ου

ε ε ε εχθρου η κτισις ε ε ε σααλε

ε ευθητωφο ο ο βωωωω σου και ο

Αδης εσκυλευθη η τωκρααα τειειειει

σου τους νεκρουςεκτωνταφωνα νεστηησας και τω

Ληστητον Παραδεισον η νοιοιξας Χριστε ο Θεος

ημωνδοοοοξαααα σοι

Στίχ. 7'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πασαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυρι ι ι ον

Οδυρομεναι με ε τα σπου ου δης το μνη

μα σου κα τε λααβον αι αι τι ι ι μι ι αι γυ

ναι αι αι αι κες ευρουσαι δε τον τα φονα νε ω ω

γμε ε ε νον και μαθουσαι παρα του Αγ γε λου

το και νον και παραδο ο ξονον θα αυ μα α πηγ

γειει λαα αν τοις Ααποστοοοοολοις ο

τι α νε στη ο Κυρι ι ος δωρου με νο ος τω

ω κο ο σμω το με ε ε γα ε ε λε ε ε ος

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
μη

ε πι λα θη των πε νη η των σου εις τε ε ε ε

λος

Τ ην των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προ σκυ νου

μεν Χρι στε ε ε ο Θε ε ος και την εν τη Σι ων

δε σπο τι κην ι ε ρου ου ργι ι αν την εν τε λει

των αι ω νων θε ο φα α νω ω ως γε γε ε νη

με ε ε ε νην τους γαρ εν σκο τει κα θευ δο οντας ο

Η λι ος ε φω τι ι σα α ας τη η ης δι και αι

ο συ υ υ υ υ υ νης προς α νε σπε ρον χει ρα

γα γων ε ελ λα αμ ψι ιν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο

ξα α α α σοι

Στίχ. η. Έξομολογήσομαί σοι, Κύριε, έν όλη καρδιά μου,

διηγήσομαι παντα τα θαν μα σι α α α α σθ

Τ ο φι λο τα ρα χον γε νος των Ι ου δαι ων ε

νω τι σα α σθε που ει σιν οι Πι λα α τω προ
 ο σε ελ θο ον τες ει πω σιν οι φυ λα α ασ σο ο
 ον τε ες στρα τι ω ω ω ω ται που ει σιν αι σφρα
 γι δεσ του μνη μα α τος που με τε τε ε θη ο τα α
 φεις που ε πρα θη η ο α α α πρα α α α
 τος πως ε συ λη η θη ο ο θη σα αυ ρος τι συ κο
 φαν τει τε την ε γε ρσιν του Στα αυ ρω ω θε εν τος πα
 ρα α α νο ο ο μοι οι Ι ου δαι αι αι αι οι α
 νε στη ο εν νε κροις ε λευ θε ε ρος και πα ρε χει
 ει τω ω κο ο σμω το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

M ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
 πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α
 πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε

ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου

ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος

και θει ος νε α α νι ι ι ι ας κα τα στε ε ε ε

λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη

ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η

σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η

ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα

α θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α

μει ει ει ει ει ν και αι αι αι αι αι αι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον

α να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε

κρω ω ων ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ἡ μάλωτις αἰ
δαμνα κληταὶ ἡ κατὰ νενεκρω
ταὶ ἡ εὐαγγελιωθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θανάτωται καὶ ἡ μεις ἐζωοποιήθημεν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βοῶμεν εὐλογητός Χρι
στος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δο
οξασοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Παφ

Δοξασοί τω δειξάντι τὸ φῶς δοξάεν ὑψίστοις
Θεῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηῆν ἡν ἄνθρωποις εὐδο
κιὰ

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δπρο σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ζδι
α την με γα λην σου δο ξαν ^π9

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε
Πα τερ πα ντο κρα α τορ ^ΔΚυ ρι ε Υι ε μο νο γε
νες ^ΔΙ η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^π9

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ ^π9

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δο κα θη μενος
εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π9

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^ΔΙ η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα
τρος Α μην ^π9

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δκαι

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταν τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας

θα πε ρη λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θελη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

οςμου π_9

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Δ_2 εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως π_9

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Δ_2 Α γι ος ο Θε ος Δ_2 Α γι ος

Ι σχυ ρος Δ_2 Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας π_9

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ_2

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Δ_2

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π_9

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ_2 Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ_2 Α α γι

ο ος Α α θα α να α α τος Δ_2 ε ε λε ε η

σο ον η η η μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω

τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε ε λε ε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον
Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε ε λε η σον
Κυ ρι ε Ε λε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
φι λα αν θρω ω πε

Τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ♯ Πα ρ

Της τῆ Α θω Πα τε ρας και α γγε λυ εν σω μα
τι ο μο λο γη τας και Ο σι ι ρς Ι ε ρα αρ
χας και Μα ρ τυ ρας τι μη σω μεν εν υμ νοις και ω δαις

μι μὲ μενοιαυ των τας αρετας ἡ τὸ οὐρανῶν
 θύς πασάτων μοναστων κραυγαζόντες
 ομοφώνως δοξατω στεφανῶσαντι υ
 μας δοξατω αγιασαντι δοξατω εν
 κινδυνοισιμων προστατας δεειξααντι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνημηδικαὶ ἔμετ εγκωμιῖ
 ῶν σοι δεαρκεσει ἡ μαρτυρία τὸ Κυρι
 Προοδρομε ἀνεδειχθης γαρ ὄντως και Προφη
 των σεβασμιώωτερος ὅτι και εν ρει
 θροισ βαπτισαι κατηξιωθησ τον κηρυττο μενον
 οθεν της ἀληθειας υπεραθλησας χαι αιαιαι
 ρων ευηγγελισω και τοις εν ἀδη Θεον φανε
 ρωθεν τα εν σαρκι τον αιρον τα την αμαρ

τι αν τδ κο ο ο σμδ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ πι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τδ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μδ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο

δο ντων νο ο σϛ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γϛ
 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-Ϟ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ἧ Πα ρ

υε ε Δυ υ υ υ ναα α α μισ

A Πα
 α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος **A**

A Πα
 α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος **A**

A Πα
 α α α α γι ι ος Α α θα α α α

α α ναα α α υε ε Α θα α α α α

α να α α το ο ο ο ο ο ο (1*) **M**

ο ο ο ο ος **Z**

E Πα
 λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο

M Πα
 ο ον η μα α ας **π**

1) καὶ ἄλλως **ν**
 ο ο ος Ε ε

(ια' Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, I.A.)

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα}
ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
μι ι ι ις

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο
ο ο ο ο ος

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι σχυ υ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ α λιε ε **Κε** Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Ε^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α α ας **Μ Πα**

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ν^{Πα} ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α

να α α μισ

Α^{Πα} α α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ος 3)

Ε λε ε ε ε η η η η η η η η η
 η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α
 α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον
 να α ιε α α θα α α α να
 α το ο ος Ε λε ε ε ε ε ε ε

κλπ.
η

2) Καὶ οὕτω:
 να το ο ο ος Ε λε ε ε ε ε

κλπ.
ε ε η

3) ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἥγουν κράτημα εἰς ἦχον ς.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

Ε λε ε ε ε η η η η η η η
 σο ο ο ον η η μα α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α ας

Ἔτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηنيῶ, ἰς Αὐγ. , βκ´, ἀντεγράφη ἐνταῦθα δ´ Μαΐου , βκα´, ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ´

ἔμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολου
κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω χ

E Ζω ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ζω E ρι ρε ρε
ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
ρεμ Δι E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε
ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρεμ Ζω τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρε ρι ρι ρε ρι
ρι ρε ρε ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ Δι τε ε ε ρι
ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε ρι ρε
ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ρε εμ τε ε ε ε τε
ρε ρε κε ε ε ε ἐπιβο. ρα α α α Ζω

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς Β΄ Ματθαίου.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ΄ 22)

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ΄ 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος 4 Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·
Τίτλος Ἀποστόλου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ῥωμ. γ΄ 10-16)

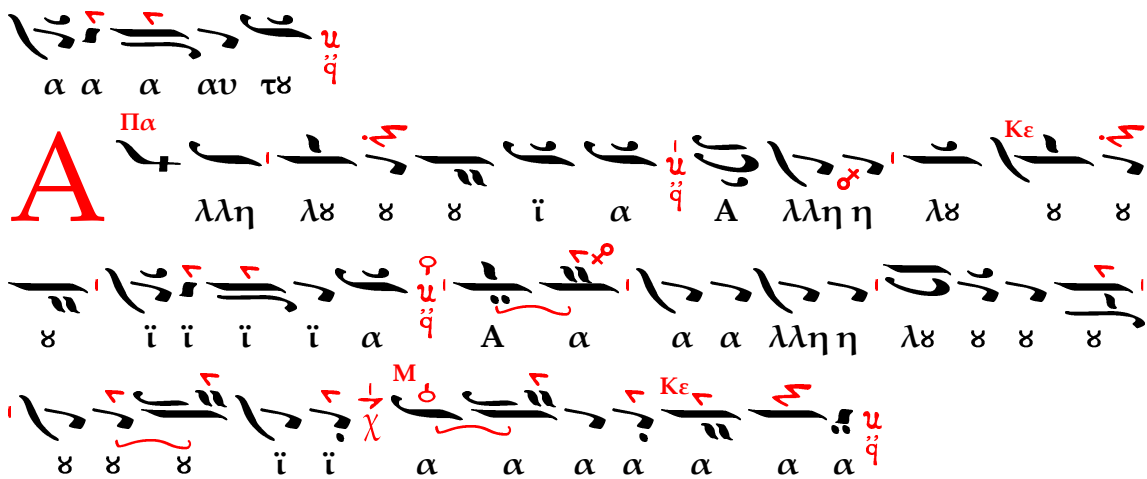
Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστι

προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογομένων ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Α ^{Πα} λλη λη η η ι α ^{Κε} Α λλη η λη η η
 η η ι ι ι ι α Α α α α λλη η λη η η
 η η ι ι ι ι α
^Χ **Ο** Θε ος ο δι δος εκ δι κη σεις ε μοι και
 υ πο τα ξας λα η η η ης υπ ε ε ε με
Α ^{Πα} λλη λη η η ι α ^{Κε} Α λλη η λη η η
 η η ι ι ι ι α Α α α α λλη η λη η η
 η η ι ι ι ι α
^Χ **Μ**ε γα λυ νων τας σω τη ρι ας τβ βα σι λε
 ως αυ τβ και ποι ων ε λε ος τω χρι στω ω

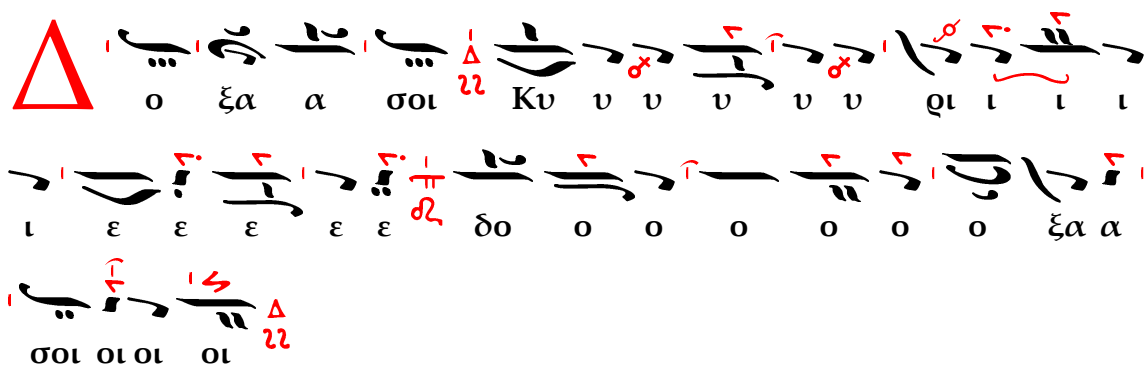

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (δ' 18-23).

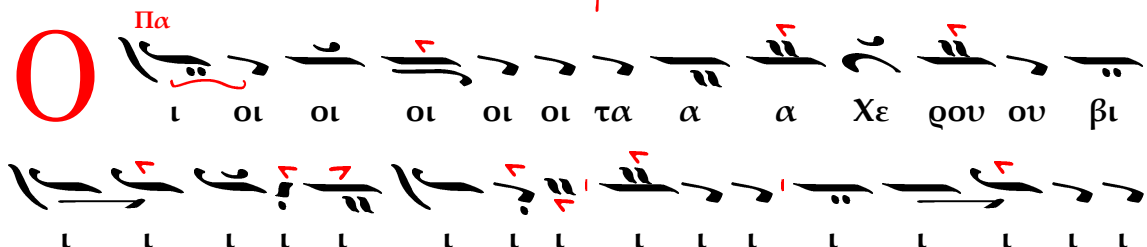
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ἦχος ἰζ' Δι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ζ' Πα

ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι μ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ως ει κο ο ο ο νι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο
 νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι
 τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι
 α α α α α α α δι ι τον τρι σα α α α
 γι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ν υ
 υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α
 α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α
 α α σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α
 πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα
 α α αν

^{Πα}
Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε υε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
^{Πα}
 α ^υτων ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε ε νοι

^{Πα}
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α
 α α τω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου με νον
 τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι
 ιν ^{Πα} Α α α λ η λου ου ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάφ

^{Πα}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
^{Πα}
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
^{Δι}
Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Κ ^{Πα} υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σ ο ν

Π ^{Πα} α ρ α α σ χ ς Κ υ υ υ υ ρ ι ε

Π ^{Πα} α ρ α α σ χ ς Κ υ υ ρ ι ε

Π ^{Πα} α ρ α σ χ ς Κ υ υ ρ ι ι ε

Π ^{Δι} α ρ α α σ χ ς Κ υ ρ ι ε

Π ^{Πα} α ρ α σ χ ς Κ υ ρ ι ε

Π ^{Πα} α ρ α α α σ χ ς Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Σ ^{Πα} ο ι Κ υ υ ρ ι ι ε

Κ ^{Πα} α ι τ ω π ν ε υ μ α τ ι ι σ ς

Α ^{Πα} γ α π η η σ ω σ ε Κ υ υ ρ ι ε η ι σ χ υ υ ς

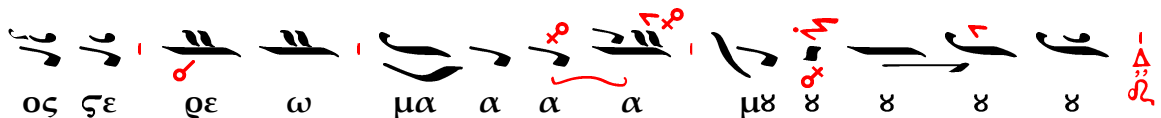
^{Δι} μ ς Κ υ ρ ι ο ς ς ε ρ ε ε ω μ α α α μ ς ^{Πα} και

κα τα φ υ γ η η η η μ ς και αι ρ υ υ ς η η ς

^{Πα} μ ς

Α ^{Πα} γ α π η η η η σ ω σ ε Κ υ υ ^{ἕτερον ἄργον}

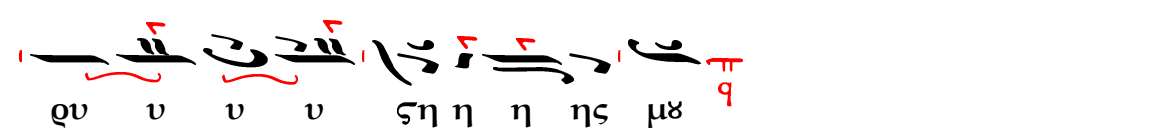
ρι ε ε η ι ι σ χ υ υ υ υ υ ς μ ς ^{Δι} Κ υ ρ ι

 ος ςε ρε ω μα α α α μϛ ς ς ς ς

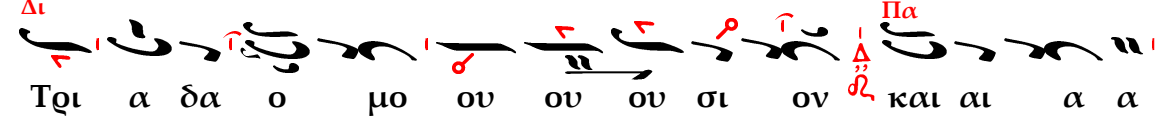
 και κα α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι

 ρυ υ υ υ ςη η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

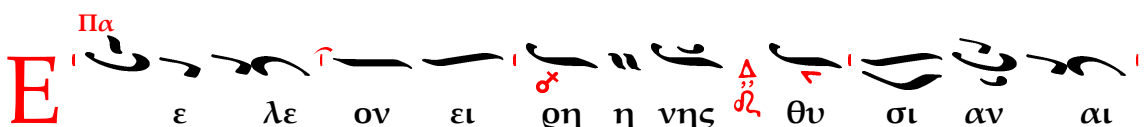
 Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

 χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

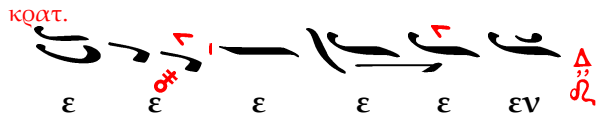
Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
σῆριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ᾿ ἦ πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. Ι.Α.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου , τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Α ^{Πα} ξι ον ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω ως ^{Δι}
μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο
ο ο κο ο ο ον ^{Δι} την α ει μα κα α ρι ι
σον και πα α να μω ω ω ω μη η η η τον ^{Δι}
^{Πα} και μη τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω
ω ων ^{Δι} την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ων Χε
ρ ς βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε
^{Πα} ραν ^{Δι} α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α
φι ι ι ιμ ^{Δι} την α δι α φθο ο ο ρως ^{Δι} Θε
ον Λο ο ο ο γον τε ε κ ς ς ς σα α α
^{Δι} αν ^{Δι} την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο
^{Πα} κον ^{Δι} σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε

Συνετέθη κατ' ἔτος , α Δ πδ ' , Ἰανουαρίου γγ ' , ἐν τινι Goody's.
 Ἄντεγράφη , α Δ γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , ἐν τῇ ἡμέρα τῶν κατὰ κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

A Πα
 ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ω ς α α
 λη θω ω ω ς Δι μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε Δ
 Πα τη η η η η ν Θε ο ο ο το ο ο ο κον τη ν
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον και αι
 Πα πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 M Πα ε ε ε ε ε ρα α α τδ ς Θε ε ς ς ς
 Δι ς ς η η η η μων τη η η ν τι ι μι ω
 τε ε ε ε ραν τω ω ν Χε ρ ς βι ι μι
 Πα και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ γ
 M Πα κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ω ς τω ω ν Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι μι τη η ν α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρω ς Θε ο ν Λο ο ο

ο γο ο ο τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν

(κθ' Ἰουλίου - δ' Αὐγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τοὺς σοὺς ὑμνοῦντας φύλαττε τοὺς ἐν Ἀμερικῇ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϝ ϝ Θε ε ε ϝ
 ϝ ϝ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ϝ ϝ ϝ βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο

 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν ^Δ την

 ο οντως Θε ο το ο κουν σε με γα α λυ υ υ υ

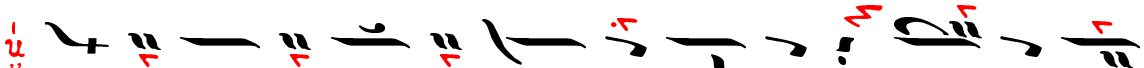

 υ νο ο ο ο με ε ε εν ^π

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα ρ

A^{Πα}

 ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως

 μα α κα α ρι ι ι ι ζει εν σε ε ε

 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κουν την α α

 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α

 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε

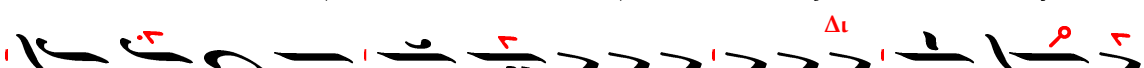
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α του ου ου Θε ε

 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω

 τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μ

 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως

 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μ τη ην α δι ι

 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως

Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

A ι αι αι αι αι ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε
 ε
 ε
 ε
 ε
 ε
 ε

^{Πα} ^{Δι}

^Μ

^{Πα} ^Χ

Ἦχος Δι-θ

Ε

^ε

^ε ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Π

^ε

^Δ ^Δ

^ε

^Δ ^ε

 Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

 λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

 τᾰ αι ω ω νο ο ος